

Undeva într-o grădină, trăia o populație de melci cu cochilie. Grădina era destul de săracă, pentru că mecii de soi (conducători) își țineau frunzele de salată pentru ei și doar cotoarele rămâneau pentru melcii de rând. Oricâte au încercat, un melc de rând, odată ajuns la conducere nu mai împărțea salata cu nimeni. Sărăcia a făcut ca cei tineri să se târaie peste gard, să nu mai aibe atâtea ouă, populația devenind tot mai bătrână și mai bolnavă.

O boală nouă apăruse în grădină, care făcea ca melcul bolnav să-și piardă casa din spinare. Fără apărare mureau rapid uciși de razele de soare, uscați de vânt sau înecați în praf.

Un oarecare dintr-o grădină înfloritoare, găsisese antidotul, dar cerea multe frunze de salată pentru el, (ori cum știm astea se aflau în cochiliile melcilor de soi sau depozitate prin alte grădini îndpărtate).

După ani de zile, melcii de soi, scârbiți probabil de atâtea trupuri de melci în descompunere pe toate cărările, s-au hotărât să cumpere antidotul. Probabil să-l aibe spre orice eventualitate la îndemână, dacă vreun soios se îmbolnăvește. Și ca melcii de rând să nu se revolte, i-au asigurat că cei aflați în situația iminentă de ași pierde cochilia, vor primii cândva antidotul gratuit. Cândva...

Până „cândva” însă, melcii bolnavi cu cochilia spartă, se vor târâ încontinuare prin grădină, chinându-se să muncească pentru un cotor două de salată, dând o producție mică de frunze. Apoi vor ieși la umbră cu mult înainte de vreme și vor aștepta fămânzi și triști să li se strice cochilia atât de tare încât să intre pe lista cu antidotul, sau să primească o cochile folosită de la un melc (înecat de ultima ploaie).

Producția de salată va scădea, vor fi frunze tot mai puține de împărțit, de cumpărat antidotul, grădina se va pustii, apoi va fi preluată de alți melci sănătoși care au înțeles că o populație bolnavă de melci nu produce decât... mucii.